ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-38

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἀ. Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΗΣ — 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — ΤΟΜΟΣ ΔΡΧ. 15

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
8
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.31΄. Δύσις 5.03΄.
Παταπίου ὁσίου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. Μεγ. 14.3, ἐλαχ. 8.1. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.6

Ο Κ. Τ. Ε. ΥΠΟ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ

...τὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς ...νίας ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν ...Ἐθνῶν — ἡ Ἰαπωνία εἶ...μει τὴν ἀρχὴν πρὸ μη...κατέστη προφανὲς ὅτι ...μὸς τῆς Γενεύης ἐκλονί...πρόρριζα καὶ ὅτι ἔχανον ...στικῶς τὴν σημασίαν ...καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ λεί...τῆς ἠθικῆς του ἐπιβο...Ὄχι, βεβαίως, διὰ τὸν ...ὅτι ἀπεχώρει ἐξ αὐτοῦ ...μανία· ἀλλὰ διότι τῆς ...νίας ἡ ἀποχώρησις ἦτο ...τέλεσμα τῆς φθορᾶς ...ρους τῆς Κοινωνίας ὃ...κατεδείχθη ἐκ τῶν πρα...ν ἀνίκανος νὰ ἐφαρμό...τὰς διατάξεις τοῦ κατα...κοῦ τῆς ὅταν μία μεγά...δύναμις, ὅπως ἡ Ἰαπωνία, ...νεν ὅτι τὰς περιεφρόνει. ...τὴν ἀποχώρησιν τῆς ...νίας ἡ Κοινωνία τῶν ...ὰν ἀπέμενεν ἐπικινδύνως ...βωμένη. Καὶ ὅταν ἡ Ἰ-...ἐξεδήλωσε καὶ αὐτὴ ...σεις ἀποχωρήσεως, κα...τρο πλέον φανερὸν, ὅτι ἡ ...νία τῶν Ἐθνῶν ἔπνεε τὰ ...τία. Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι τὸ ...λεῖον τὴν 5ην Δεκεμβρίου ...τὸ φασιστικὸν Συνέδριον ...ασισε νὰ παραμείνῃ ἡ ...λία εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ...ὐν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ...ἀναθεωρηθῇ ριζικῶς τὸ ...ατικόν της, προσαρ...μενον πρὸς τὰς νέας διε...τὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις. Ἡ ...τῆς ἀναθεωρήσεως αὐ...τὴν ὁποίαν πρῶτος ἔρρι...ὁ κ. Μουσσολίνι, ἐκαλλι...θη ἐντατικῶς εἰς τὴν ...μανίαν, εἰς δὲ τὴν Ἀγγλί...δὲν συνήντησεν ἀντίδρα...ὅπου, ἀντιθέτως, ἔσπευ...νὰ τὴν υἱοθετήσουν οἱ ὐ...βυοι ἐπίσημοι κύκλοι.

Ἀπομένει τώρα νὰ ἐξετα...ποῖου εἴδους τροποποί...ἐπιδιώκεται. Καὶ, ἐν πρώ...πρέπει νὰ μὴ λησμονῆ...ὅτι τὴν τροποποίησιν ἐπι...κουν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰ...λία. Αἱ δύο αὐταὶ Δυνάμεις ...ρίσκοντο ἔως τώρα μεμο...νέαι μέσα εἰς τὴν Κοινω...τῶν Ἐθνῶν, ὅπου ἡ μὲν ...γλία συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ...ὑῶν τῶν Κτήσεών της καὶ ...πολιτικῶν πελατῶν της, ...ἡ Γαλλία κινεῖται ἐπὶ κε...λῆς τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ...τῆς Πολωνίας καὶ τινων ἀλ...μικρῶν Δυνάμεων. Ἤτο, ...πον, φυσικὸν ἡ μὲν Γερμα...νὰ θέτῃ ὡς βάσιν τῆς προ...πορήσεως τοῦ καταστατι...τοῦ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Κοι...νίας ἀπὸ τῆς συνθήκης ...ῶν Βερσαλλιῶν, ὁπότε ἡ ...ρμανία θὰ ἀνέκτα θέσιν ἀ...ὁμοία ἰσοτιμίας ἔναντι τῆς ...Γαλλίας, ἡ δὲ Ἰταλία νὰ ἐπι...νὰ παρεισαγάγῃ τὸ ...βουλιον τῶν Τεσσάρων ...τὸν ὀργανισμὸν τῆς Κοι...νίας, καθιστῶσα τοῦτο ἓν ...ὑπερ-Συμβουλίου» της. ...Εἶνε δὲ σχεδὸν βέβαιον ὅτι ὁ ...Μουσσολίνι θὰ προσεπάθη...νὰ πείσῃ τὸν Λιτβίνωφ, κα...τὴν πρόσφατον συνάντη...των ἐν Ρώμῃ, νὰ εἰσέλθῃ ...ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἰς ...Συμφωνον τῶν Τεσσάρων, ...ονόμενον οὕτως εἰς Σύμ...φωνον τῶν Πέντε, ὁπότε ἡ ...οινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ με...βάλλετο εἰς ἁπλοῦν διακο...μητικὸν πλαίσιον τοῦ Συμ...βουλίου τῶν πέντε Μεγάλων ...Δυνάμεων — Ἀγγλίας, Γαλ...λίας, Ἰταλίας, Γερμανίας καὶ ...Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Εἶνε δὲ ...κολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς ...τὰ ἐπακόλουθα τούτου. Τὰς ...εὐρωπαϊκὰς ὑποθέσεις, καὶ ἰ...δίως τὸ ζήτημα τῶν ἐξοπλι...μῶν, θὰ ἐχειρίζετο κυριαρ...χικῶς τὸ Συμβούλιον τῶν ...Πέντε, τὰ δὲ μικρὰ κράτη, τὰ ...ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν Γενικὴν ...Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας ...τῶν Ἐθνῶν, θὰ μετεβάλλοντο ...εἰς ὐδὲν πρόσωπα, παρι...στῶντα μίαν «κοινωνίαν ἐ...θνῶν» καὶ δὲν θὰ εἶχεν ἢ ψῆ...φος των, ἢ ἡ ἀρνησικυρία των ...ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμ...βουλίου καμμίαν ἀπολύτως ...ἀξίαν.

Διὰ νὰ τροποποιηθῇ, ἐν τούτοις, τὸ καταστατικὸν τῆς Κοινωνίας ἀπαιτοῦνται διατυπώσεις μακραὶ καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε τόσον εὔκολον ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ ἐφαίνετο. Ἡ τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ εἶνε ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν καὶ εἰς τοῦτο ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μικρὰ Ἀντάντ — καὶ πολλὰ ἄλλα κράτη βεβαιότατα — θὰ ἔχουν ἰσχυρὰς ἀντιρρήσεις. Πλὴν τούτου, ὑπάρνουν καὶ τεχνικαὶ καὶ νομικαὶ δυσκολίαι διὰ μίαν τοιαύτην τροποποίησιν. Κατὰ τὸ 26ον ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ, οἱαδήποτε τροποποιία τοῦ καταστατικοῦ πρέπει νὰ ψηφισθῇ παρὰ τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου κατ' ἀρχὰς, καὶ τῆς Συνελεύσεως ἔπειτα. Πῶς θὰ ἐξησφαλίζετο μία τοιαύτη παμψηφία ἐπὶ τοιούτου ζητήματος; Ἀλλ' αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ὑπολογίζουν, ὅτι τὰ μικρὰ κράτη θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸ δίλημμα, εἴτε νὰ δεχθοῦν τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας θὰ προτείνουν οἱ ἰσχυροί, ἢ ν' ἀποχωρήσουν τῆς Κοινωνίας, ὁπότε ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς θὰ διελύετο αὐτομάτως, θ' ἀπέμενε δὲ ἡ συμφωνία τῶν Τεσσάρων καὶ αἱ Τέσσαρες Δυνάμεις θὰ καθίσταντο αἱ κυρίαρχοι.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ δὲν φαίνεται εὐκόλως πραγματοποιήσιμος. Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνδιαφέρῃ περισσότερον τὰ μικρὰ κράτη, ὡς ἡ Ἑλλὰς, εἶνε ὅτι ταῦτα οὐδαμῶς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας Δυνάμεις, καίτοι ὑποτίθεται ὅτι ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας εἶνε ἰσότιμα. Καὶ αἱ συζητήσεις περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Γενεύης διεξάγονται ἐρήμην τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας μεταξὺ τεσσάρων καγκελλαριῶν, κατὰ πλήρη καὶ ἀπροκάλυπτον ἐπάνοδον εἰς τὰς προπολεμικὰς διπλωματικὰς μεθόδους. Αἱ μικρότεραι Δυνάμεις, ἐν τούτοις, ὁμοῦ λαμβανόμεναι, συναπαρτίζουν σύνολον μεγαλύτερον τοῦ τῶν τεσσάρων Δυνάμεων. Καὶ μία προσπάθεια ριζικῆς μετατροπῆς τῆς φύσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενεύης καθ' ὃν τρόπον αὕτη ἐπιδιώκεται, θὰ ἔκαμνεν, ἴσως, τὰ μικρὰ αὐτὰ κράτη νὰ σκεφθοῦν ἐὰν τὰ συμφέρῃ νὰ δεχθοῦν νὰ παίζουν τὸν ρόλον ἁπλῶν πιονιῶν εἰς ἓν ζατρίκιον τεσσάρων προνομιούχων Δυνάμεων. Εἶνε δὲ προφανὲς, ὅτι τὰ ἐνδιαφερόμενα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰσχύος τῶν συνθηκῶν μικρότερα κράτη θὰ εὑρίσκοντο εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σκεφθοῦν περὶ ἰδίων μέτρων ἐξασφαλιστικῶν τῆς ἰσχύος τῶν συνθηκῶν — μὲ ὅλα τὰ νοητὰ ἐπακόλουθα.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Οἱ βλάσφημοι

Προκειμένου περὶ τῶν βλασφημιῶν, τὰς ὁποίας ἀπεφάσισε τὸ Κράτος νὰ περιορίσῃ, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰ. Μεταξᾶς εἶπε, χαριτολογῶν, εἰς τὴν Βουλήν:

—Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ἀπὸ τὰ μέτρα ποὺ πρόκειται νὰ λάβῃ κατὰ τῶν βλασφημούντων, νὰ ἐξαιρέσῃ τοὺς συμπολίτας μου Κεφαλλῆνας, γιὰ νὰ μὴν εὑρεθῇ ὁλόκληρος ἡ Κεφαλληνία ἕνα πρωὶ εἰς τὴν φυλακήν.

Εἶνε λοιπὸν οἱ Κεφαλλῆνες οἱ περισσότερον βλάσφημοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων; Τὸ λαϊκὸν τραγοῦδι αὐτὸ ἰσχυρίζεται, λέγον «Κεφαλλωνίτης βλάσφημος, Κορφιάτης σαντζαφέδος», ἀλλὰ δὲν ἔχει δίκαιον. Βλάσφημοι εἶνε ὅλοι γενικῶς οἱ "Ελληνες. Καὶ οἱ Κεφαλλωνίτες, καὶ οἱ Κορίνθιοι, καὶ οἱ Πατρινοί, καὶ οἱ Καλαματιανοί, καὶ οἱ Λαρισινοί, καὶ οἱ Συριανοί. Καὶ ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι τῶν κατωτέρων κοινωνικῶν στρωμάτων. Ἀλλὰ καὶ οἱ καυχώμενοι διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξίν των. Οἱ λεγόμενοι «κύριοι». Ὅλοι τὴν βλασφημίαν τὴν ἔχουν πρόχειρον εἰς τὰ χείλη. Σκοντάφτουν σὲ κάποιο χαντάκι τοῦ δρόμου καὶ πέφτουν; Αἰτία τοῦ πεσίματος εἶνε ἡ ὑπηρεσία τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἐν τούτοις δὲν ὑβρίζεται ὁ Δήμαρχος ἀπὸ τὸν παθόντα, ἀλλ' ἡ Παναγία τοῦ Δημάρχου, ὡς νὰ εἶχεν Αὐτὴ ἀναλάβει τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον βλασφημεῖται ὁ Χριστός, διότι ἕνα παιδὶ σπάζει τὸ τζάμι τοῦ σπιτιοῦ μὲ τὸ τόπι του, καὶ ὅλοι οἱ "Αγιοι, καὶ τὰ καντήλια τους ἀκόμη, ἐπειδὴ ὁ φούρναρης, ἐπὶ παραδείγματι, ἔκαψε τὸ ψητὸ ποὺ τοῦ εἶχαν στείλει νὰ ψήσῃ στὸ φοῦρνο του. Ἕνας Πατρινὸς κάποτε ἔβλαστημοῦσε ἐπὶ ὁλόκληρη ὥρα τὸν Θεὸν διότι ἡ συνεχὴς βροχὴ τοῦ εἶχε παρασύρει ἀπὸ τὰ ἀλώνια τὴν σταφίδα ποὺ ἀπεξήραινε. Δὲν εἶνε ὄθεν ἀποκλειστικὸν ἐλάττωμα τῶν συμπολιτῶν τοῦ κ. Μεταξᾶ ἡ βλασφημία. Τὸ ἔχει ὁλόκληρον τὸ Πανελλήνιον. Καὶ τὸ ἔχει, ὄχι ἀπὸ ἀνευλάβειαν τυχὸν πρὸς τὰ Θεῖα. Ἀλλ' ἀπὸ ἕνα εἶδος ἐπιδεξιότης λεβεντιᾶς. Τὰ βάζουν οἱ βλασφημοῦντες μὲ τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς Ἁγίους Τοὺς, γιὰ νὰ δείξουν δῆθεν ὅτι δὲν φοβοῦνται τίποτε. Ὁ Ἀλῆ πασᾶς εἰς τὴν «Κυρὰ-Φροσύνην» τοῦ Βαλαωρίτη, ἀπευθυνόμενος ἐν ὀργῇ πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Δύναμιν τοῦ κόσμου ἀναφωνεῖ:

Ὁμίλησέ μου μὲ βροντές,
βροχὴ κι' ἀνεμοζάλη,
τὸ βλέπεις δὲ Σὲ σκιάζομαι,
δὲ γέρνω τὸ κεφάλι.

Εἶνε ἡ Ἀρβανίτικη παλληκαριά, τὴν ὁποίαν ἐπήραμε καὶ ἡμεῖς οἱ "Ελληνες. Βλασφημοῦμε τὸν Θεόν, γιὰ νὰ ἀποδείξουμε ὅτι τὸ λέει δὰ ἡ περδικούλα μας. Πολλοὶ ποὺ ἔχουν τὴν μανίαν αὐτῆς τῆς ἐπιδείξεως, ἀλλὰ συγχρόνως θέλουν καὶ νὰ μὴ τὰ βάλουν ἀπ' εὐθείας μὲ τὰ Θεῖα, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, ἀνεκάλυψαν καὶ ἐφήρμοσαν εἰς τὰς βλασφημίας των τὴν πρόθεσιν «ἀντί». Δὲν ὑβρίζουν λοιπὸν τὸν Θεὸν ἢ τὸν Χριστόν, ἀλλὰ τὸν «Ἀντίθεον» καὶ τὸν «Ἀντίχριστον». Πάντως ἡ ὕβρις γίνεται πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν, ἀλλ' ἀπὸ σπόντα, ὅπως λέγουν καὶ οἱ μπιλιαρδισταί. Τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατέστη συνήθεια τόσον διαδεδομένη καὶ ἐπίμονος, ὥστε πολὺ δικαίως τὸ Κράτος τώρα ἐσκέφθη νὰ τὸ περιορίσῃ. Ἀλλὰ θὰ τὸ κατορθώσῃ τάχα μὲ τὰς ποινὰς κατὰ τῶν βλασφημούντων ποὺ σκέπτεται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης; Πολὺ ἀμφιβάλλω. Ἡ Ἐκκλησία μελετᾷ καὶ αὐτὴ νὰ ἐνώσῃ τὰς προσπαθείας της μὲ τὰς τοῦ Κράτους, διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν. Οἱ ἱεροκήρυκες θὰ λάβουν ἐντολὴν νὰ ὁμιλοῦν συχνὰ εἰς τοὺς Ναοὺς κατὰ τοῦ ἁμαρτήματος τῆς βλασφημίας, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἁμάρτημα, ἀλλὰ καὶ ἄκουσμα ἀηδές καὶ αἰσχρόν. Μολαταῦτα δὲν περιμένω πολλὰ πράγματα οὔτε ἀπὸ τὰς ποινάς, οὔτε ἀπὸ τὰ κηρύγματα. Ἡ βλασφημία ἔγινε συνήθεια πλέον δυσθεράπευτος. Ἐνθυμοῦμαι ἕνα σχετικὸν ἀνέκδοτον τὸ ὁποῖον συνέβη πρὸ εἰκοσαετίας εἰς κάποιον Ἀρχιεπίσκοπον ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἔλθει εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς Συνοδικός. Ἕνα πρωὶ ἠθέλησε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Μονὴν τῆς Πεντέλης, γιὰ νὰ περάσῃ τὴν ἡμέραν του. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ἦσαν ἀκόμη πολὺ ἐν χρήσει τὰ αὐτοκίνητα, ἠναγκάσθη νὰ πάρῃ λαντὼ γιὰ τὴν μετάβασίν του εἰς τὸ Μοναστῆρι. Μέχρι τινὸς τὸ ταξίδι διεξήγετο καλὰ καὶ εὐχάριστα, διότι ὁ δρόμος ἦτο ἴσιος. Ὅταν ὅμως, μετὰ τὸ Μαροῦσι, τὸ ἁμάξι ἐπῆρε τὴν ἀνηφοριά, τὰ ἄλογα ἀρχισαν νὰ δυστροποῦν, ἀρνούμενα νὰ προχωρήσουν. Ὁ ἁμαξᾶς τὰ χτυποῦσε μὲ τὸ καμτσίκι του, τὰ ἐνεθάρρυνε μὲ τὰς φωνάς του, κατέβαινε ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ τὰ ἐτραβοῦσε ἀπὸ τὸν χαλινόν, ἀλλὰ τοῦ κάκου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξεδήλωσε τὴν δυσφορίαν του:

—Δὲ θὰ φθάσουμε ποτέ, εἶπε εἰς τὸν ἁμαξηλάτην. Τὰ ἄλογά σου δὲν εἶνε φαίνεται συνηθισμένα στὶς ἀνηφοριὲς καὶ δὲν περπατοῦν.

—Δὲν εἶνε αὐτό, Σεβασμιώτατε.

—Τί εἶνε λοιπόν;

—Ἔχουν μάθει νὰ τὰ βλαστημάω, ὅταν εἶνε κακοτοπιά, γιὰ νὰ προχωρήσουν, καὶ τώρα, ποὺ ἔχω τὴν ἀφεντιά σας μέσα στὸ λαντώ, ντρέπουμαι νὰ τὸ κάνω.

—Βλαστήμα τα λοιπόν, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ φτάσουμε καμμιὰ φορά!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἐπαναφορὰ εἰς τὴν τάξιν

Ἡ διόρθωσις τῆς ἐπετηρίδος τῶν ἀξιωματικῶν

Πῶς ἔχει τὸ ζήτημα

Ἡ ἀνακίνησις τοῦ ὑφισταμένου ζητήματος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ τελικοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἐπετηρίδος ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ γραφοῦν πολλαὶ ἀνακρίβειαι καὶ θάσει αὐτῶν νὰ παρουσιασθῇ μὲ ἀντιπολιτευτικὸν πνεῦμα ὅτι ἐπιχειρεῖται ἀνατροπὴ μιᾶς καταστάσεως ἐπιβληθείσης καὶ παγιωθείσης κατὰ τὴν ὀρθοτέραν ἀντίληψιν τοῦ δικαίου, ἐνῷ δὲν πρόκειται παρὰ περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν θέσιν των. Διότι ἡ ἀνατροπὴ τῆς ἐπετηρίδος ἔχει συντελεσθῆ διὰ σειρᾶς χαριστικῶν μέτρων ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης. Τότε ἐγένετο ἡ πρώτη ἀνατροπὴ τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος διὰ τῆς ὁμαδικῆς ἀποπομπῆς μιᾶς μεγάλης μερίδος ἀξιωματικῶν μὲ μόνην αἰτίαν τὴν διαφορὰν τῶν πολιτικῶν φρονημάτων, καὶ σκοπὸν τὴν κατάλψιν τῶν Διοικήσεων ὑπὸ τῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν κίνημα προσχωρησάντων διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἀρχαιοτέρων τῶν. Ἔκτοτε ἀρχίζει ἡ διαδοχικὴ παροχὴ αὐθαιρέτων πλεονεκτημάτων ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀμύνης στηριζομένων ἢ ἐπὶ ψηφισθέντων πρὸς τοῦτο νόμων, ἢ ἐπὶ ὑπαρχόντων καὶ κακῶς ἐφαρμοζομένων. Οὕτω φηφίζεται τὸ γνωστὸν νομοσχέδιον τοῦ δεκαμήνου συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον πᾶς ἀξιωματικὸς προσχωρήσας εἰς τὴν "Ἐθνικὴν" Ἀμυναν ἐγένετο ἀρχαιότερος τοῦ κατὰ ἓν ἔτος ἀρχαιότερου του.

Κατόπιν ἐδημιουργήθη ὁ νόμος τῶν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ προαγωγῶν, τοῦ ὁποίου ἡ βάσις πραγματικῶς ἦτο ὑπέροχος, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ ὑπῆρξεν ἀπολύτως χαριστική διότι ἐγένετο ἐξαιρετικὴ ἐκμετάλλευσις εἰς ὄφελος ὁρισμένων ἀξιωματικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν τῆς Ἀμύνης. Εἶνε μάλιστα γνωστὸν ὅτι μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σκρᾶ προήχθησαν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες ἑκτὸς βολῆς πυροβολικοῦ. Ἐπηκολούθησε σωρεία προαγωγῶν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ κατὰ τὰ ἔτη 1918, 1919, 1920 ἀλ αἱ πλεῖσται ἀμφιβόλων διακεκριμένων πράξεων, ἀφοῦ προήχθησαν καὶ ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ μεταγωγικὰ σώματα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπάρχουν ἀξιωματικοὶ κερδίσαντες ἑκατοντάδας θέσεων ἐν τῇ ἐπετηρίδι καὶ τινες, 500 καὶ πλέον.

Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἱκανοποιηθοῦν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν εἰς τὸ μέτωπον καὶ κατὰ τὸ 1919 συνετάχθησαν πίνακες, δι' ὧν ἐτέθησαν κατ' ἐκλογὴν ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης οἱαονδήποτε ὑπηρεσίαν καὶ ἂν ἔκαμαν καὶ οἱασδήποτε ἀξίας καὶ ἂν ἦσαν, καὶ οἱανδήποτε πρότασιν ἂν εἶχον. Ὑπάρχουν πολλὰ παραδείγματα τοιούτων ἀξιωματικῶν προαχθέντων κατ' ἐκλογὴν τοῦς ὁποίους ἡ ἐπακολουθήσασα ἐκκαθάρισις τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 (μὴ ἀντικειμένη μάλιστα πολιτικῶς πρὸς αὐτοὺς), ἀπεμάκρυνε μὲ τὰ δικαιολογητικὰ «ἄμαχος καὶ ἀνίκανος ἐπαγγελματικῶς».

Τοῦ πλεονεκτήματος τόσον τῶν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ ὅσον καὶ κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν ἔτυχον καὶ μερικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν μὴ προσχωρησάντων εἰς τὴν "Ἐθνικὴν" Ἀμυναν (ἀριθμὸς ἐλάχιστος κατωτέρων κατ' ἐκλογὴν, διότι διὰ τοὺς ἀνωτέρους ἰσχυε μόνον ὁ κατ' ἐκλογὴν προβιβασμὸς), ἀλλὰ τοῦτο συνέβη διότι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι εἶχον

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἡ εἰλικρίνεια τῆς χιτλερικῆς Γερμανίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν γαλλογερμανικῶν διαπραγματεύσεων

Ἄρθρον τοῦ κόμητος ντ' Ὀρμεσσὸν

Ἡ πολιτικὴ παρουσιάζει τελευταίως συνεχῆ ἐξέλιξιν τῆς ὁποίας ὁ ρυθμὸς προχωρεῖ μὲ τὴν ταχύτητα τῆς προβολῆς μιᾶς κινηματογραφικῆς ταινίας, καὶ ἡ διεθνὴς κατάστασις μεταβάλλεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Σήμερον δὲν ὑπάρχει πλέον ἄλλο ζήτημα, εἰμὴ τὸ ἀφορῶν τὰς ἀμέσους διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν γειτόνων της: τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Πολωνίας. Ἤδη, ἡ μετὰ τοῦ ἐν Βερολίνῳ Γάλλου πρεσβευτοῦ συνομιλία τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ ἐγκαινίασε τὴν νέαν μέθοδον καὶ ἐθεωρήθη ὡς τὸ δόλωμα διὰ μίαν εὐρείαν γαλλογερμανικὴν συνεννόησιν.

Ἂς ἀνοίξωμεν ἐνταῦθα μίαν παρένθεσιν. Πρέπει ἀληθῶς νὰ ζῶμεν εἰς ἐποχὴν καθαρᾶς παραφροσύνης, διὰ νὰ θεωρῶμεν ὡς σημαντικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς κράτους δέχεται εἰς δίωρον συνομιλίαν τὸν πρεσβευτὴν μιᾶς γειτονικῆς χώρας. Ἐπίσης εἶνε δυνατὴ ἡ ἐκτίμησις τῆς συγχύσεως τῶν πνευμάτων ὅταν ἡ κοινὴ γνώμη διαιρεῖται εἰς ὁπαδοὺς τῆς συνεννοήσεως καὶ εἰς «ἀντισυνεννοησιακούς». Ἐν τούτοις τὸ πρῶτον καὶ μόνιμον καθήκον δύο γειτονικῶν κυβερνήσεων εἶνε νὰ δράττωνται πάσης εὐκαιρίας, ἡ ὁποία παρουσιάζεται πρὸς ἀνταλλαγὴν σκέψεων καὶ ἐφ' ὅσον ὑφίστανται δυσχέρειαι μεταξύ των, τόσον πρέπει νὰ διατηροῦν τὴν ἐπαφήν. Ἀλλ' ὄχι! τοιοῦτοι συμβιβασμοὶ ἀποτελοῦν σκάνδαλον. Ζῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δικτατορίας τῆς πολεμικῆς. Θεωρεῖται πολὺ φυσικὸν ὅπως αἱ ἐφημερίδες δύο χωρῶν ἀλληλοβρίζωνται καὶ ὅλοι εὑρίσκουν παράδοξον τὴν χαλιναγώγησιν τῆς γλώσσης. Ἐπίσης θεωρεῖται παράδοξον τὸ γεγονὸς τῆς ἀνταλλαγῆς γνωμῶν μεταξὺ τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ ἑνὸς ξένου κράτους. Οὕτω, παρέχεται τὸ «μέτρον» τῆς ἐποχῆς μας.

Ἂς ἀφήσωμεν σήμερον τὸ ζήτημα τῶν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων μεταξὺ Πολωνίας καὶ Γερμανίας καὶ ἂς ἴδωμεν τί ἀκριβῶς εἶνε ἡ περίφημος αὐτὴ γαλλογερμανικὴ συνεννόησις, ποὺ ἀπασχολεῖ ἀνησυχητικῶς τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην. Ἂς δοκιμάσωμεν νὰ ἀναλύσωμεν τὰ ἐλατήρια ποὺ κινοῦν τὰς δύο Δυνάμεις.

Ἀπὸ μέρους τῆς Γερμανίας, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μὲ τὴν Γαλλίαν, ἀνταποκρίνεται εἰς τρία κίνητρα: Κατὰ πρῶτον λόγον πρόκειται περὶ «μανούβρας». Κατὰ δεύτερον λόγον περὶ ἀνάγκης καὶ κατὰ τρίτον, περὶ ἐπιθυμίας.

Περὶ μανούβρας, διότι ἡ Γερμανία θέλει πρὸ παντὸς νὰ μεταφέρῃ τὴν συζήτησιν τῶν προβλημάτων, ποὺ ἐνδιαφέρουν ἐπὶ ἄλλου πεδίου, ἐκτὸς τῆς Γενεύης. Αἱ μέθοδοι τῆς Γενεύης τῆς εἶνε ἀπεχθεῖς, ἀφοῦ ὑπάρχει στενοχωρούν καὶ εἶνε ἀντίθετοι πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν της καὶ τὴν πολιτικήν της ἱστορίαν. Δὲν διαβλέπει εἰμὴ κινδύνους δι' ἑαυτὴν ἐν Γενεύῃ. Πάντως, ἀφοῦ διέκοψεν ἀποτόμως τὰς σχέσεις της μὲ τὴν Γενεύην, συγχρόνως δὲ κατέφερε πλῆγμα κατὰ τῶν συμβάσεων, ποὺ ρυθμίζουν τὴν εὐρωπαϊκὴν τάξιν, ἡ Γερμανία, ἠθέλησε νὰ φυλαχθῇ κατὰ ἐνδεχομένης ἀντιδράσεως ἀπὸ μέρους πρὸς τὴν Γαλλίαν ἔκκλησις, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ρήξεως. Ἡ ἔκκλησις αὕτη ἀνταπεκρίνετο ὡσαύτως εἰς ἄλλην ἐπιθυμίαν· εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἀποδειχθῇ εἰς τὸν κόσμον, διὰ μιᾶς χειρονομίας συμβολικῆς, ἡ εἰλικρίνεια τῶν εἰρηνικῶν διαθέσεων τῶν κυρίων τοῦ τρίτου Ράϊχ, ἐφ' ὅσον ἔτεινε τὴν γεῖρα πρὸς τὸν κύριον ἀντίπαλον. Οὕτω, τακτική, ἀσφάλεια, προπαγάνδα, ὅλα παρώθουν τὴν Γερμανίαν ὅπως κατευθύνῃ τὴν διεθνῆ πολιτικὴν εἰς τὴν ὁδὸν —παρ' ὀλίγον νὰ εἴπω εἰς τὸ ἀδιέξοδον— τῶν χωριστῶν συνεννοήσεων.

Ἡ Γερμανία ἠσθάνετο τὴν τοιαύτην ἀνάγκην. Ἀνάγκην ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Εἶνε πασίδηλον, ὅτι ὁ καγκελλάριος ζητεῖ ὅπως ὀχυρωθῇ διὰ μιᾶς διπλωματικῆς ἐπιτυχίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι δὲν ἔχει σημειώσει μέχρι τῆς στιγμῆς τοιαύτην—ἐφ' ὅσον ἡ αὐστριακὴ ἀντίστασις συνέτριψ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Υπολοιπόν» ΑΛΑΜΠΡΑ. «Η Πικρολίμνη».
ΑΡΤΕΜΙΣ. «Ο Μπαμπάς κι' αι τρία». ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ. «Ο Γιόλιγκερ».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ο Μπαμπάς κι' αι τρία».
ΟΔΕΟΝ. «Ο Ρ. Ρ.» Γιο μικρού, της θυγατέρας Δ. Ρ. Ρ. Ρ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΝΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η ΑΠΕΙΛΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΚ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε. ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τηλεγρ.).— Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Μεγάλου Φασιστικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀμέσου ἀποχωρήσεως τῆς Ἰταλίας ἐκ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν τροποποιηθῇ ριζικῶς τὸ Καταστατικὸν αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς ἰταλικὰς ἀντιλήψεις, κρίνονται ὡς ἐπέχουσαι θέσιν τελεσιγράφου διὰ τὸν διεθνῆ ὀργανισμόν, ὅστις οὕτως ὑφίσταται καὶ νέον ἰσχυρότατον πλῆγμα, μετὰ τὴν πρὸ μικροῦ ἀποχώρησιν τῆς Γερμανίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι τὸ ἰταλικὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε. θεωρεῖται γενικῶς αὐτόθι ὡς γεγονὸς ὑψίστης σπουδαιότητος. Αἱ πλεῖσται τῶν ἐφημερίδων ὑποστηρίζουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. εἶνε τόσον ἰσχυρά, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ νὰ φοβηθῇ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς μεταρρυθμίσεων τινων, αἵτινες κατέστησαν ἐπιτακτικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει ὅτι ὁ κ. Μακντόναλντ ἐπιδιώκει ἐν προκειμένῳ ρητῶς ὅπως ἡ Ἀγγλία παίξῃ ρόλον μεσάζοντος, ἐπωφελούμενος τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐπισκέψεως τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. κ. Ἀβενώλ.

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι δὲν ἀποκρύπτουν ὅτι τὸ τελεσίγραφον τῆς Ἰταλίας ὁδηγεῖ τὴν Κ.Τ.Ε. εἰς δυσχερῆ θέσιν.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Πρακτορείου Ρώυτερ, ὑψηλὴ διπλωματικὴ προσωπικότης ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπιδιώκει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Γερμανίας, τῆς Ρωσσίας καὶ, ἐὰν δυνατὸν, τῆς Ἰαπωνίας, καθισταμένη διαιτητὴς τῶν εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων. Τὸ προφανὲς ἀποτέλεσμα ὅμως τούτου θὰ ἦτο πλῆρες ῥῆγμα μεταξὺ τῶν δικτατορικῶς διοικουμένων κρατῶν καὶ τῶν δημοκρατικῶν τοιούτων.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἀγγλία εὐνοεῖ μίαν μέσην λύσιν, φρονοῦσα ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. εἶνε ἀναγκαία καὶ ὅτι θὰ ἠδύνατο, ἀσφαλῶς, νὰ ὑποστῇ τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ της καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Εὐρώπην εἰς τὸν διακανονισμὸν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν προβλημάτων. Πάντως, τὸ ἰταλικὸν τελεσίγραφον θὰ ἔχῃ ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐνεργειῶν τῶν κρατῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης πρὸς σχηματισμὸν ἑνιαίου συνασπισμοῦ, πρᾶγμα ὅπερ ἀποδεικνύουν αἱ ἀνταλλαγεῖσαι ἐπισκέψεις μεταξὺ τῶν Τούρκων πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν συναδέλφων των, τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, συνασπισμός, ὅστις θ' ἀπετέλει ἀμείλικτον ἀντίδρασιν εἰς τὰς προσπαθείας πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἥνωμ. Πολιτείας, κρίνεται ὅτι αὗται, εἴτε ἀναθεωρηθῇ εἴτε δὲν ἀναθεωρηθῇ τὸ Καταστατικὸν τῆς Κ.Τ.Ε., δὲν θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Γενεύης, λόγῳ τῆς δεδηλωμένης ἐχθρότητος τοῦ Κογκρέσσου ἐναντίον οἱασδήποτε ἀναμίξεως εἰς ξένας περιπλοκάς.

Ἡ Κίνα, ἐξ ἄλλου, ἔχει κηρυχθῆ κατὰ πάσης ἀναθεωρήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε., φοβουμένη ὅτι θὰ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία τῆς ἐκ νέου εἰσόδου τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. μετὰ μεγαλυτέρου κύρους. Πάντως, ἡ Ἀγγλία παραμένει ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς τῆς Κ.Τ.Ε.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ἡ ἀπειλὴ τῆς Ἰταλίας περὶ ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς Κ.Τ.Ε., ἂν δὲν ἐπέλθουν ριζικαὶ τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ της, ἐξεργάγη ὡς βόμβα αὐτόθι καὶ γενικῶς ἐπικρίνεται ὑπὸ τοῦ Τύπου. Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι κρίνουν ὅτι ἡ πρόσκλησις ἡ ἀποσταλεῖσα ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Μπένες ὅπως ἐπισκεφθῇ τοὺς Παρισίους, εἶνε τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς παραχθείσης ἐντυπώσεως ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Μεγάλου Φασιστικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. Περτινὰξ εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» γράφει ὅτι τὸ τετραμερὲς σύμφωνον ἀπετέλεσε τὸ πρῶτον βῆμα τοῦ κ. Μουσσολίνι πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν καὶ ὅτι ἡ δευτέρα κίνησίς του εἶνε ἡ ζητουμένη ἀναθεώρησις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Κατὰ τὸν κ. Περτινὰξ, ὁ κ. Μουσσολίνι ἐπισπεύδει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Μεγάλου Φασιστικοῦ Συμβουλίου κατόπιν τῆς λήψεως τῆς γαλλικῆς διακοινώσεως, καθ' ἣν ἡ Γαλλία θὰ ἠρνεῖτο νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ τετραμερὲς σύμφωνον, ἐφ' ὅσον ἡ Γερμανία δὲν ἐπανέρχεται εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κ.Τ.Ε. Περαιτέρω ὁ ἀρθρογράφος ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Μπένες εἰς Παρισίους θὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ἀπόρριψις ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας τῶν ἰταλικῶν ἀπόψεων.

Ὁ Σαὶν Μπρὶς εἰς τὴν «Ζουρνὰλ» γράφει ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. εὑρίσκεται ὑπὸ διάλυσιν, δεδομένου ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις δὲν ὑποτάσσονται εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, καθ' ὅσον αὕτη θέλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἐξωτερικὴν των πολιτικὴν, ἐνῷ εἶνε ἀνίκανος νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ κύρους.

Ἡ ἐφημερὶς «Ζοὺρ» ὁμιλεῖ περὶ «ἐρειπίων τῆς Γενεύης» καὶ περὶ «κατερειπώσεως τοῦ ἀγγλο-γαλλικοῦ μετώπου».

ΣΥΝΗΦΘΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΣΟΒΙΕΤ ΚΑΙ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μαδρίτης ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Ἐλ Λιμπεράλ» ἀφιερώνει κύριον ἄρθρον εἰς τὸ ταξίδιον τοῦ Λιτβίνωφ εἰς Οὐάσιγκτῶνα καὶ Ρώμην καὶ διερωτᾶται μήπως οὗτος ἔθεσε τὰς βάσεις μιᾶς συμμαχίας μεταξὺ Ἰταλίας, Ἥνωμ. Πολιτειῶν καὶ Σοβιέτ.

«Πράγματι, καὶ τὰ τρία κράτη —ἐξακολουθεῖ ἡ ἐφημερὶς— ἔχουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὀξείας ἀντιθέσεις πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς ἀντιθέσεις μεταξὺ Σοβιέτ, Ἥνωμ. Πολιτειῶν καὶ Ἰαπωνίας, αὗται εἶνε πολὺ γνωσταί. Εἰδικῶς ὅμως προκειμένου περὶ τῆς Ἰταλίας, οἱ λόγοι τῆς ἀντιθέσεως εἶνε κυρίως τὸ Ἰαπωνικὸν ντάμπιγκ, διὰ τῶν ἐξευτελιστικῶν τιμῶν τοῦ ὁποίου ἐπέρχεται σοβαρότάτη ζημία εἰς τὴν ἐθνικὴν Ἰταλικὴν οἰκονομίαν. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον περιήγαγεν εἰς ἀληθῆ ἀπόγνωσιν τὴν Ἰταλίαν, εἶνε ἡ φιλειρηνικὴ διείσδυσις τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν. Ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία, ἡ ἐξοικειωμένη μὲ συνεχεῖς ἐπιτυχίας, αἰσθάνεται ὅτι ὑπέστη σοβαρὰν ἀποτυχίαν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν».

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΟΜΙΤΑΖΗΔΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΔΡΑΣΙΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας ὅτι, κατὰ πληροφορίας ἐκ Φιλιππουπόλεως καὶ Στενημάχου τῆς Βουλγαρίας, παρατηρεῖται ἐκεῖ ζωηρὰ κίνησις τῶν ὀργανώσεων τῶν κομιτατζήδων, οἵτινες, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἀποσκοποῦν νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν.

Ἐκ παραλλήλου ἐνεργεῖται διωγμὸς κατὰ τῶν ἀπομεινάντων Ἑλλήνων. Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι κατέφυγε χθὲς εἰς Δράμαν μετὰ ἑξαήμερον πορείαν ὁ Ἀθαν. Γιώργογλου, ζητῶν προστασίαν ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς ἀρχάς.

Ο ΠΕΡΣΥ ΛΩΡΑΙΝ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Τηλεγραφικῶς).—Ὁ μέχρι τοῦδε Ὕπατος Ἁρμοστὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἄλλοτε πρεσβευτὴς ἐν Ἀθήναις σὲρ Πέρσυ Λώραιν, τοποθετηθεὶς ὡς πρεσβευτὴς εἰς τὴν Ἄγκυραν, ἀναχωρεῖ τὴν 16ην τρέχοντος ἐκ Καΐρου, μεταβαίνων μέσῳ Λονδίνου εἰς τὴν νέαν του θέσιν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝ ΤΗΣ ΑΣΥΛΙΑΣ ΤΟΥ κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὁμιλῶν χθὲς ἐπὶ τῶν διατυπωθεισῶν ἀντιλήψεων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, καθ' ἃς ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσέλθῃ εἰς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πρὸς αὐτὴν αἰτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν περὶ παροχῆς ἀδείας διώξεως τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Π. Μαυρομιχάλη, ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Καὶ ἄλλοτε ἔλαβα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκθέσω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις μου. Ὑπεστήριξα ὅηλαδὴ, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τρόπος ὥστε νὰ μὴ παρακωλύεται ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία εἰς τὰς ἐνεργείας της καὶ ἡ Βουλὴ δὲν ὀφείλει εἰς παρομοίας περιπτώσεις ν' ἀρνῆται εἰς τὴν δικαιοσύνην τὰ μέσα τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ἔργου της.

Παρὰ ταῦτα, δὲν εἶνε δυατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦτο θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἔλθῃ ἐνώπιον αὐτῆς τὸ ὅλον ζήτημα.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τύχην τῆς αἰτήσεως, αὕτη θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς μυστικῆς—κατὰ τὸ Σύνταγμα — ψηφοφορίας, ἡ ὁποία θὰ διεξαχθῇ.»

Ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁμιλῶν σχετικῶς τὴν νύκτα, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶνε ὀρθὴ ἡ ἀντίληψις μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν πρέπει νὰ λάβουν γνῶσιν ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Βουλὴ ὁλοκλήρου τῆς δικογραφίας τῆς ὑποθέσεως τῆς ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποπείρας διὰ νὰ ἀποφανθοῦν περὶ ἄρσεως τῆς ἀσυλίας τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου κ. Π. Μαυρομιχάλη.

Θὰ ἐπετρέπετο ἴσως μόνον, κατὰ τὸν κ. Παπαναστασίου, νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐπιβαρύνουν τὴν θέσιν τοῦ κ. Μαυρομιχάλη.

ΤΑ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

Χθὲς τὴν 11.30′ π. μ. ἐγένετο εἰς τὸ Προεδρικὸν μέγαρον ἡ ἐπίδοσις πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τῶν διαπιστευτηρίων τοῦ νέου πρεσβευτοῦ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κ. Στάνλεϊ Οὐώτερλοου, παρισταμένου καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου πρεσβευτοῦ καὶ τοῦ κ. Ζαΐμη ἀντηλλάγησαν κατὰ τὴν ἐπίδοσιν, θερμαὶ προσφωνήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐξαίρεται ἡ πατροπαράδοτος ἐγκαρδιότης τῶν σχέσεων, τῶν συνδεουσῶν τὰς δύο χώρας.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Ο. Λ. Π.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ο. Λ. Π., παρόντος καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Κ. Τσαλδάρη, συνεζητήθη ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ο. Λ. Π. καθὼς καὶ τὰ ληπτέα μέτρα ἐξυγιάνσεως. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ο. Λ. Π. ἀνέπτυξε τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα, ὅπερ προτίθεται ν' ἀκολουθήσῃ ἡ νέα διοίκησις πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν συνεζητήθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς ταχείας συνάψεως μεγάλου δανείου πρὸς ἐνοποίησιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν ὑποχρεώσεων του καὶ ἐκτέλεσιν ἀπαραιτήτων τινων λιμενικῶν ἔργων ἀποδόσεως.

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἐμπορικὸς ἀκόλουθος τῆς Τουρκίας Χαλὴλ Μιτὰτ βέης διέψευσε τὴν ἀναγραφεῖσαν εἰς ἐφημερίδας τοῦ ἐξωτερικοῦ πληροφορίαν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ θεσπισθῇ ἐν Τουρκίᾳ ἡ μονοπώλησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.

ΔΙΚΗ ΕΠΙ ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΕΙ

Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Πειραιῶς ἤρχισε προχθὲς ἡ δίκη τοῦ λογιστοῦ Παν. Ρούφη, κατηγορουμένου ἐπὶ ὑπεξαιρέσει. Οὗτος εἰργάζετο ἀπὸ ἐτῶν ὡς ἀρχιλογίστης εἰς τὴν διαλυθεῖσαν ἑταιρείαν «Πρώτη», ἐν συνεργείᾳ δὲ μετὰ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς ἑταιρείας Γ. Κωνσταντινίδη, ὑπεξήρεσε διὰ πλαστογραφιῶν τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια τῆς «Πρώτης» ἀνερχόμενα εἰς 6 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ κατατεθειμένα εἰς τὰς Τραπέζας Ἀθηνῶν, Ἀθηναϊκὴν καὶ Βιομηχανίας. Ὁ δεύτερος ἐκ τῶν δραστῶν, ἄμα τῇ ἀποκαλύψει τῆς καταχρήσεως ηὐτοκτόνησεν. Ἡ ἑταιρεία διελύθη, ἀφοῦ κατώρθωσε, κατόπιν δικαστικοῦ ἀγῶνος, ν' ἀναλάβῃ παρὰ τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν τὰ 3)4 τοῦ ποσοῦ τῆς καταχρήσεως.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΗΕΠΙΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Σήμερον θὰ συγκροτηθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις τοῦ συμβουλίου ἀμύνης. Θὰ μετάσχουν ταύτης οἱ ὑπουργοὶ τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων στρατοῦ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος.

Θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ἑτέρα μεγάλη σύσκεψις εἰς ἣν θὰ μετάσχουν οἱ ἀνωτέρω καὶ τὰ μέλη τῶν ἀνωτάτων συμβουλίων στρατοῦ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος προκειμένου νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις σχετικαὶ μὲ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας κλπ.

Η ΣΕΙΡΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

Ἀναφορικῶς μὲ τὰ παράπονα τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος ἐγνώσθη ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖ τὴν γνώμην ὅπως τύχουν ἱκανοποιήσεως «ὄχι μόνον τὰ αὐταπόδεικτα καὶ μεμονωμένα παράπονα ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ καὶ αὐταπόδεικτα παράπονα κατηγοριῶν».

Αἱ προθέσεις αὗται τοῦ ὑπουργείου γνωσθεῖσαι μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν προεκάλεσαν δυσφορίαν τινά. Πολλοὶ μάλιστα ἐξ ἐκείνων οἵτινες πρόκειται νὰ θιγοῦν ἐκ τῆς τροποποιήσεως τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος πρόκειται νὰ ζητήσουν νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ παρακαλέσουν αὐτοὺς ὅπως ἡ μελετωμένη τροποποίησις τῆς ἐπετηρίδος ματαιωθῇ καθότι τὸ τοιοῦτον θὰ ἐπιφέρῃ γενικὴν ἀναστάτωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐξεδόθη διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας τοποθετεῖται εἰς τὸ γραφεῖον ἐπετηρίδος ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Κουμανάκος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τῆς ἐπετηρίδος, ἀνεκοίνωσεν ὅτι οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ προσέθηκεν ὅτι θὰ τὸ ἐξετάσῃ αὐτοπροσώπως.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης διέψευσε κατηγορηματικῶς τὰ γραφέντα εἰς χθεσινὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα ὅτι δῆθεν προέκυψε σοβαρὰ διαφωνία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναφορικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς προαγωγῆς ἀξιωματικῶν οἵτινες ἔχουν ὑπερδεκαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ὡς καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τῆς ἐπετηρίδος.

Ὁ κ. Κονδύλης ἐτόνισεν ὅτι μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν συνεζήτησε κἄν διὰ τὰ ζητήματα ταῦτα, οὔτε ἔθεσεν ὑπ' ὄψει τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὡς ἐγράφη, σχετικὸν νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τῶν θέσεων τῶν ἀξιωματικῶν, διότι τοῦτο δὲν κατηρτίσθη εἰσέτι.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Κονδύλης, διέψευσε τὰ γραφέντα, χθὲς ὅτι οἱ βουλευταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος, δυσφοροῦν διότι παραγκωνίζονται, τονίσας ὅτι τὰ δύο κόμματα, συνεργάζονται ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ.

ΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ κατήρτισε τὴν μελέτην διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἡ καταρτισθεῖσα μελέτη συμπίπτει ἀπολύτως μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑπουργείου. Δι' αὐτῆς προτείνεται ὅπως αἱ θέσεις τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς τὰ μὴ μάχιμα ὅπλα αὐξηθοῦν κατὰ 22 %, εἰς δὲ τὰ μάχιμα κατὰ 24 %.

Αἱ γενικαὶ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν λοχαγῶν θὰ αὐξηθοῦν κατὰ 160.

ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΕΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδος, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν διαδόσεων τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ ἐνοποιήσεως τῶν ἐσωτερικῶν χρεῶν, ἀπήντησεν, ὅτι εἶνε ἀνυπόστατα καὶ ἐπανέλαβε τὴν σύστασιν «νὰ μὴ ἀποδίδεται πίστις εἰς τὰς τοιαύτας σκοπίμους διαδόσεις, τῶν ὁποίων θύματα πίπτουν οἱ ἀφελέστεροι».

ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΤΙΚΩΝ ΤΟΚΩΝ

Πληροφορούμεθα, ὅτι μεταξὺ τῶν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι οἱ πέραν τοῦ 10ο)ο συμβατικοὶ τόκοι, ἔστω καὶ ἂν ρητῶς καθορίζωνται τὰ τοῖς σχετικὰς συμβατικὰς πράξεις, εἶνε παράνομοι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3849 τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1929, ὡς οὕτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 5108. Ἑπομένως οἱ ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον εἰσπραχθέντες πέραν τοῦ 10ο)ο τοιοῦτοι τόκοι δέον ἢ νὰ ἐπιστραφοῦν πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἢ νὰ συμψηφισθοῦν πρὸς μελλοντικοὺς τοιούτους.

Ἄλλως τε καὶ ἡ ἐγκύκλιος, ἡ κοινοποιηθεῖσα πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζεται ὅτι αἱ φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις δέον νὰ ὑπολογίζωνται ἐπὶ τῇ βάσει τόκου 9ο)ο, καθορίζει σαφῶς καὶ τὸ ἐπίπεδον τῶν συμβατικῶν τόκων.

Ἀντίθετος ἑρμηνεία θὰ ὑπεχρέου τοὺς ἐξ ἐνυποθήκων δανείων ὀφειλέτας νὰ πληρώνουν φόρον διὰ τόκους, τοὺς ὁποίους δὲν λαμβάνουν.

ΑΘΩΩΣΙΣ ΣΥΖΥΓΟΚΤΟΝΟΥ

Εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν ἔγινε χθὲς ἡ δίκη τοῦ κ. Βερνάρδου ὁ ὁποῖος κατηγορεῖτο ὅτι τὸν Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐφόνευσεν ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου «Λακωνίας» τοῦ Πειραιῶς, τὴν σύζυγόν του διὰ μαχαίρας.

Ἡ σύζυγος τοῦ Βερνάρδου, ἐπωφελουμένη τῆς ἀπουσίας του εἰς Ἀμερικήν, εἶχε συνάψει σχέσεις μετά τινος ἐνοίκου της, ὀνόματι Βιτάλη, τὰς ὁποίας ἐσυνέχισε καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπιστροφήν τοῦ ἀνδρός της. Ἐπὶ πλέον εἰς τὰς συστάσεις του ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, αὕτη ἐγκατέλειψε τὴν συζυγικὴν ἑστίαν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου μεταβὰς μίαν ἡμέραν τοῦ Σεπτεμβρίου ὁ Βερνάρδος τὴν ἐφόνευσε.

Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του κατελόγισεν εἰς αὐτὸν πλήρη σύγχυσιν καὶ τὸν ἠθώωσε.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΩΝ

Ἡ ἀπεργία τῶν μηχανουργῶν Πειραιῶς συνεχίζεται, μὴ ἐξευρεθείσης εἰσέτι συμβιβαστικῆς λύσεως. Σήμερον πρόκειται ν' ἀποφασίσουν οἱ λεβητοποιοὶ περὶ καθόδου των εἰς ἀπεργίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μηχανουργῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζονται τὰ μικροεπεισόδια. Ὁ ἀπεργοσπάστης μηχανοδηγὸς τοῦ ἐργοστασίου Φαρακούκη, Ἐμμ. Μανωλάκης, ἐτραυματίσθη διὰ λίθου εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὸν ἐνεδρεύοντα πρὸ τῆς οἰκίας του ἀπεργὸν Κ. Καλάδην.

Ἄγνωστοι ἐπίσης ἀπεργοὶ ἐξυλοκόπησαν τὸν ἀπεργοσπάστην μηχανουργὸν Γ. Λίτσον.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΤΙΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΝΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΣ

Ἡ κεντρικὴ πανυπαλληλικὴ Ἐπιτροπὴ, εἰς ἀπάντησιν τῆς εἰσηγήσεως τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συνέταξε σχέδιον νόμου διακανονιστικὸν τῶν ἀποδοχῶν, αὐξήσεων κλπ., συμφώνως μὲ τ